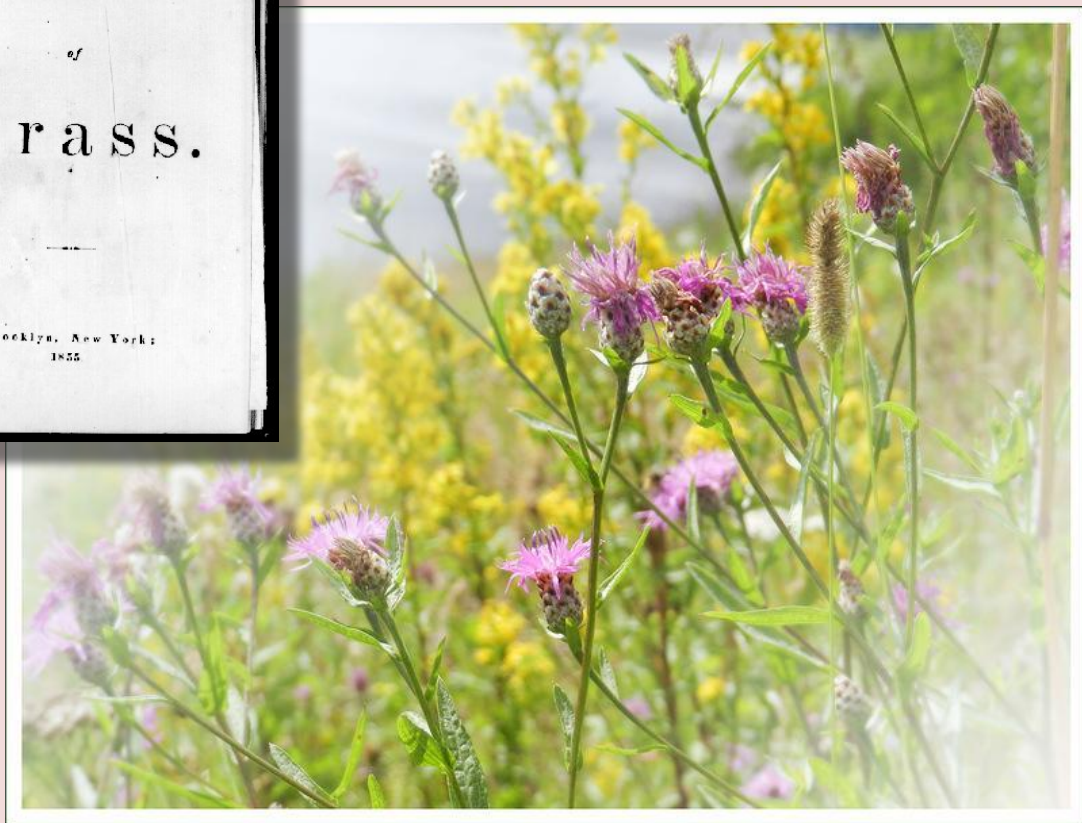
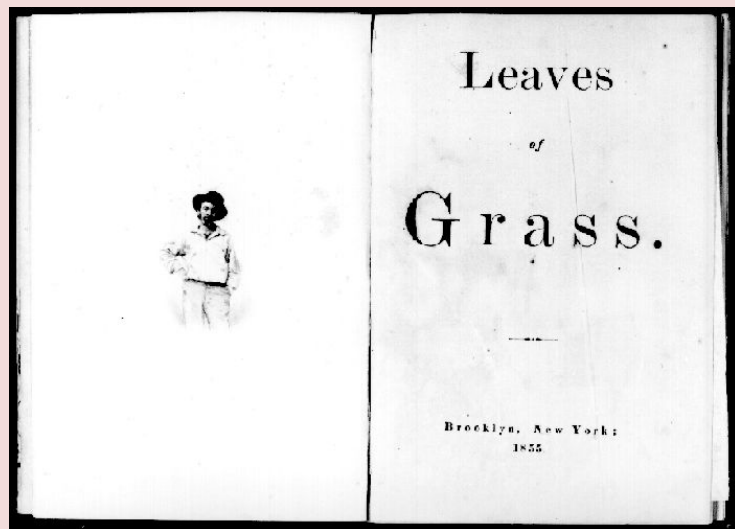
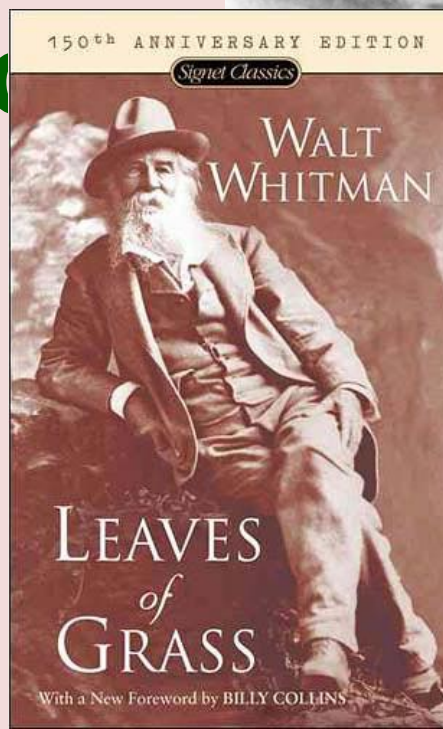
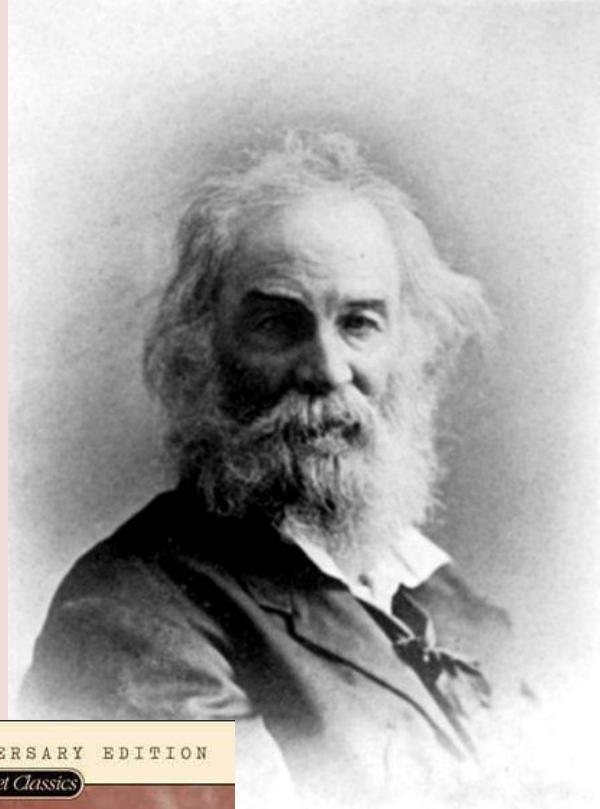

В. Вітмен. Збірка «Листя трави»

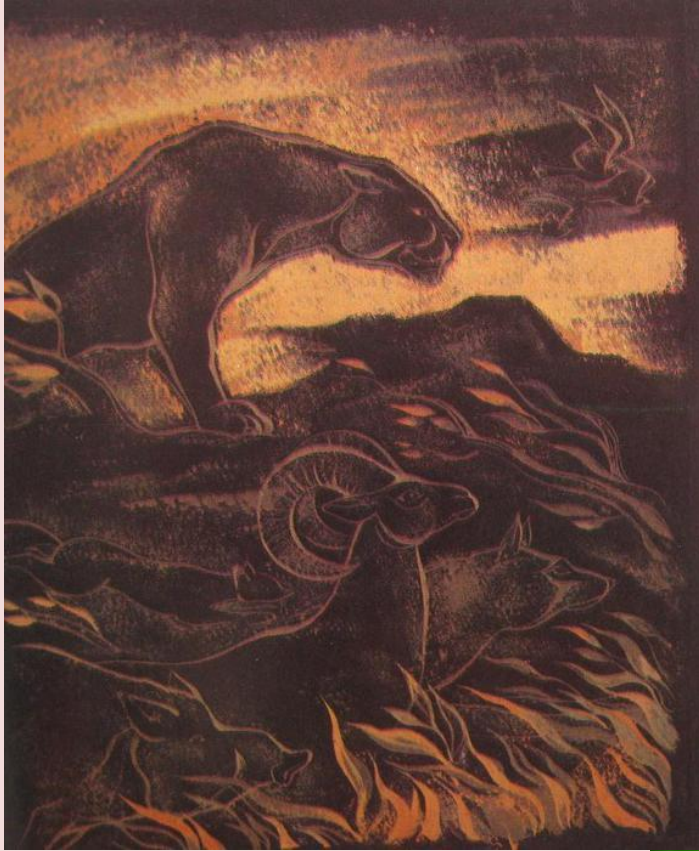

**«Література стає
великою лише тоді,
коли вона сприяє
зростанню людських
чеснот, послуговує
благу мас...», — писав
В. Вітмен.**

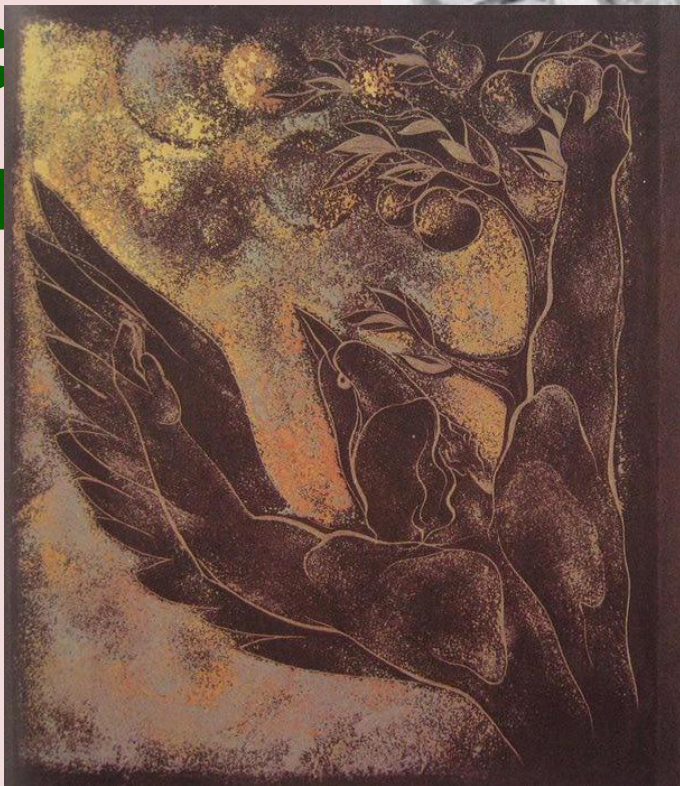
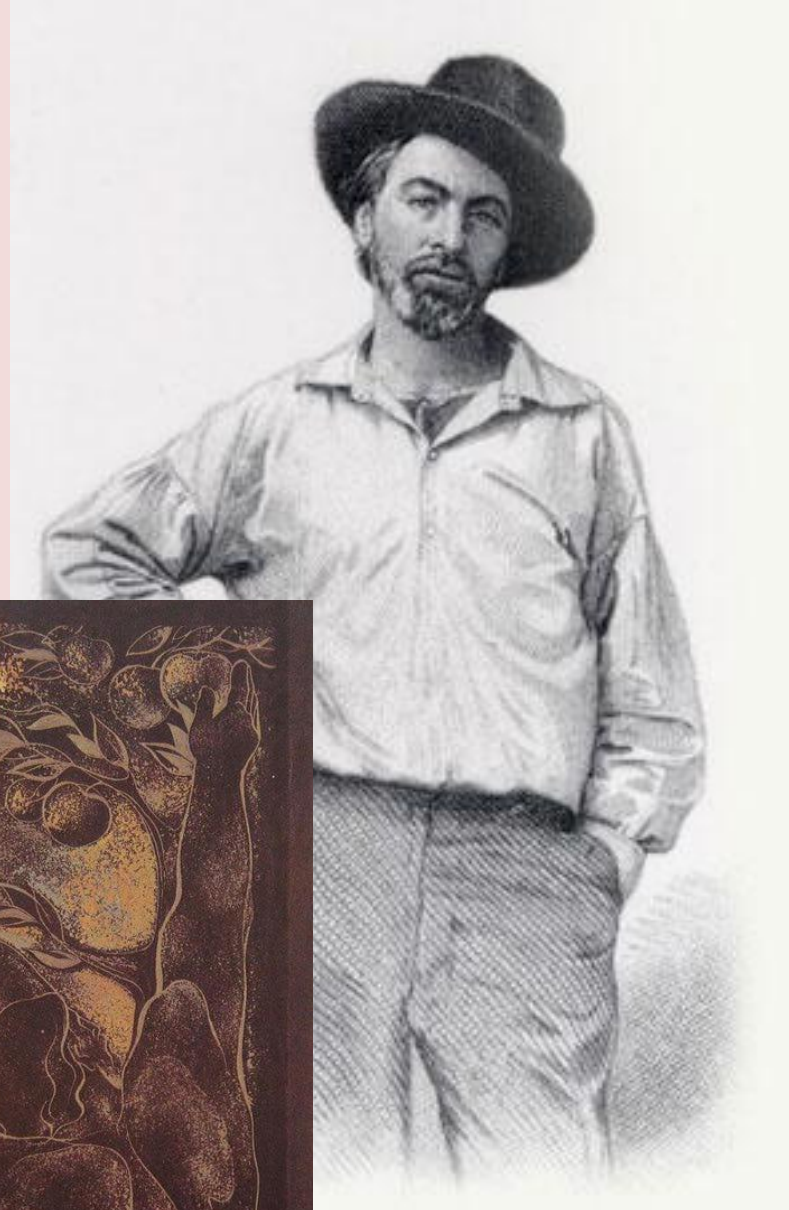
Верлібр (фр. *«вільний вірш»*) –

-вірш без рими з довільним чергуванням рядків різної довжини.

**Поет убачав свій обов'язок у
тому, щоб обезсмертити кожна
істоту, предмет, навіть
найнезначніший**

**Захищаючи
власну
унікальність, він
відстоював
унікальність
іншої людини**

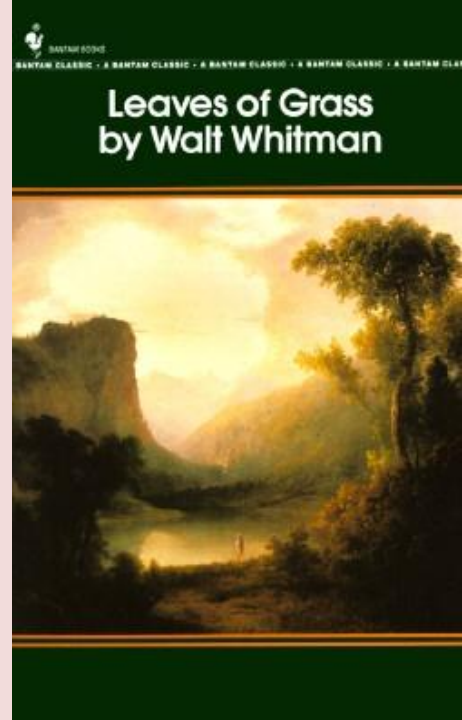
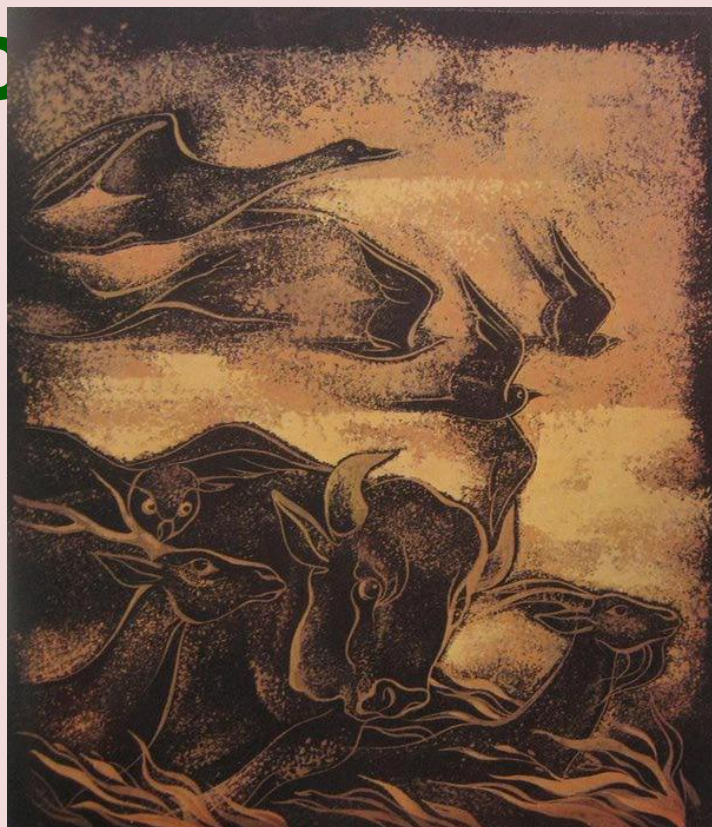
У збірці «Листя трави»

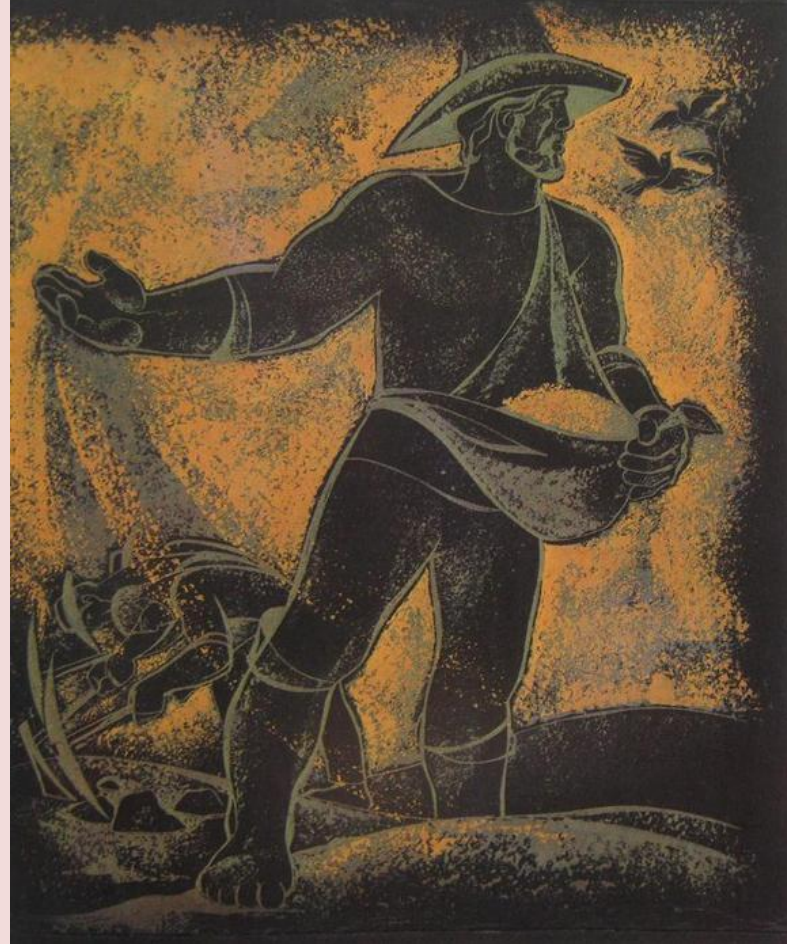
переплелися

романтичні, реалістичні,

натуралістичні,

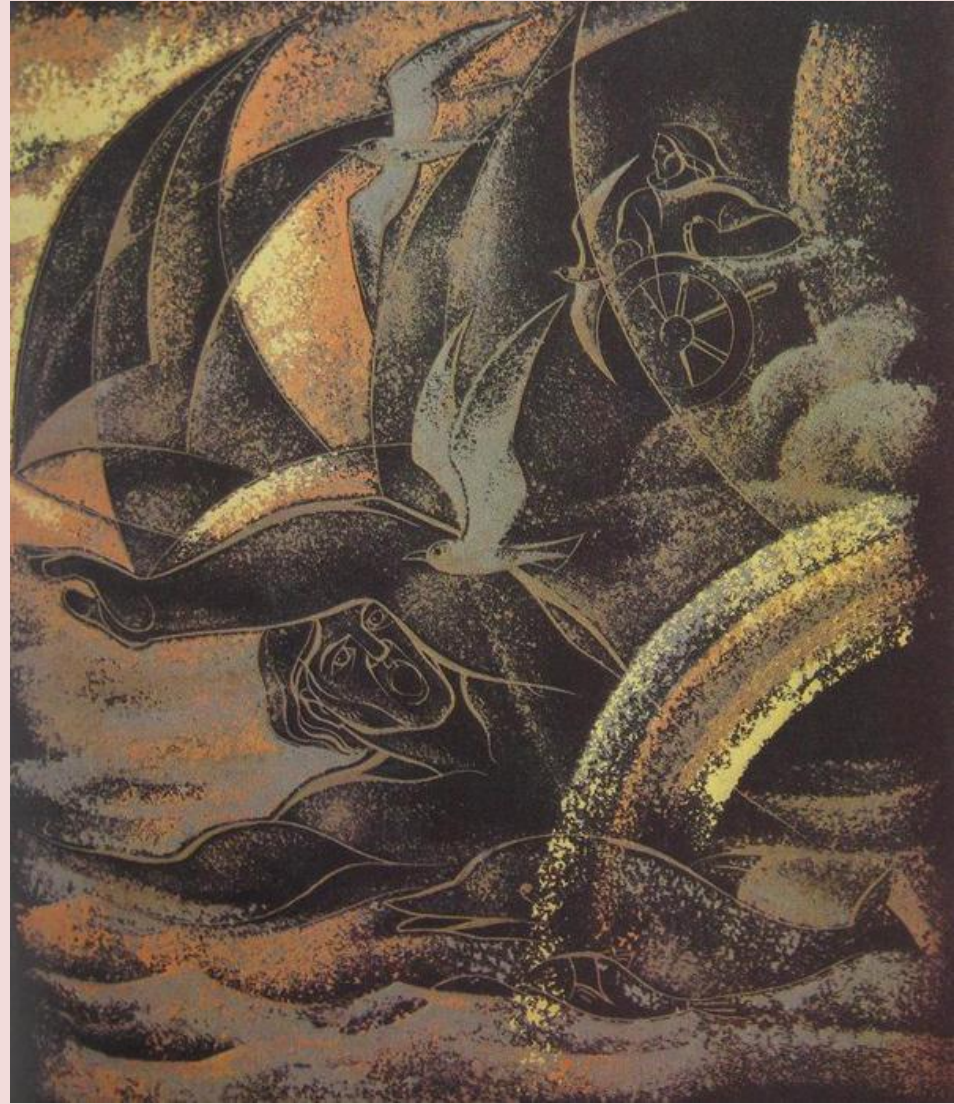
символістичні.

**Один із кращих творів
поета — «Пісня про
себе».**

**Ліричний
герой
усвідомлює
власну
причетність до
всього, що
відбувається,
почувається
краплиною
«океану
натовпу».**

**Зливаються
воєдино доля
ліричного героя,
доля нації,**

«Я прагну не так утвердити або ж розвинути ту чи ту тему, як ввести тебе, читачу, до атмосфери цієї теми, цієї думки, аби ти сам здійснив звідти свій політ».

В. Вітмен